

Mühendisler olarak üretimin bütün süreçlerinde ve organizasyonun bütün aşamalarında ahlaki normlar ve etik kurallara uymayı kendimize görev edinmeliyiz. Yapılan bir ürünün işlevsel, sağlam, estetik, ergonomik, ekonomik ve çevreye duyarlı olarak yapılması, üretimin bütün süreçleri ve organizasyonun bütün aşamalarında, üretim ve tüketim zincirini sağlıklı ve sürdürülebilir olması ortak duyarlılık ve standartlarla sağlanır. İnsan, toplum ve doğa arasındaki

ilişkilerde, kaynak planlaması ve verimlilik arayışında sürdürülebilir bir çevre ve insan ilişkilerinde erdeme dayalı bir düzeni oluşturmamızdır. Yüzlerce yılda oluşmuş bütüncül ahlaki normlar; insanın bir birinden emin olmasını sağlarken, içinde yaşadığımız doğaya karşı daha duyarlı olmamızı sağlayacak bir farkındalığı bize verir.

Katılımcı Ve Çoğulcu Bir Bilinç

Üretimin ve pazarlamanın her aşamasında insan emeği aziz bilinmeli, gelir adaletini sağlayacak, insanların yaşam sevincini arttıracak katılımcı ve çoğulcu bir yapıyı hayatın her aşamasında yaşam kültürü haline getirmeliyiz. Sürdürülebilir bir yaşam ve çevre için her zamankinden daha fazla duyarlı olmalıyız. Dünyamız herkese yetecek kadar kaynağa ve imkân-lara sahiptir. Üretimin her aşamasında; ham maddenin çıkarılması, malzemenin geliştirilmesi, ürünün üretilmesi ve tüketiciye nihai ürün olarak sunulmasına kadar organizasyonun her aşamasında insan-toplum- teknoloji-doğa arasındaki ilişkilerde hakka-niyet ve diğerinin var olması üzerine sürdürülebilirliğe özen gösterilmelidir.

Bilim ve teknolojinin her gün hayatımızda daha fazla yer edinmesi bir tarafta ürünlere erişilebilir ve tüketilir hale getirmekte diğer tarafta otomasyon insan emeğini ucuzlatmakta, oluşan tüketim kaynak israfına ve çevreye zarar vermektedir. İnsanlığın içerisine girdiği bu tüketim yarışı ne kadar sürdürülebilir ve insan fitratına uygundur. İçine girdiğimiz kaynaklarımızı tüketen bu yarıştan bu akıl tutulmasından ancak aklı selim ile insanlığın ortak değerlerini güçlendirmekle çıkabiliriz. Yıkıcı savaş teknolojileri için ayrılan kaynaklar insanların yaralarını sarmak, ortak insanlık değerlerinin güçlendirilmesi için harcanmalı, bu konuda evrensel bir duyarlılığın yükseltilmesi için çalışmalıyız.

Bugün insanlık; geldiği bilişim, iletişim ve ulaşım imkânları ile bunu yapmaya her zamankinden daha yakındır. Birbirimizi ve işimizi önemseyerek daha huzurlu ve sürdürülebilir bir ortak gelecek için çalışmalıyız. Sahip olduğumuz kadim ahlaki normlar ve meslek etiklerimiz daha iyi bir gelecek inşa etmeye yetecektir. Kendimiz, çocuklarımız ve gelecek nesil-

lerimiz için bilgi, sabır, aşk ile çalışarak sürdürülebilir bir geleceği etik değerler üzerine inşa edebiliriz. Yok etmeden, keşfetmenin ve var etmenin heyecanını sürekli diri tutabiliriz, hayatı herkes için daha anlamlı ve yaşanabilir kılabiliriz.

Sürdürülebilir Bir Gelecek

Azmanlaşan şehirler ve devasa yapılarda insanın geleceği nereye taşıyor? Gelecekte bir gün gelecek ancak bize ne getirecek? Her geçen gün azalan yeşil, artan trafik ve uzun çalışma saatleri içerisinde, ailemizi, ilişkilerimizi, dostluklarımızı, insanlığı gelecekte nereye taşıyoruz? Yok edilen şehir kimlikleri, yok edilen yöresel mimari, yok edilen yerel tatlar ve mut-faklar, yok edilen yerel giyim ile dünya tek pazara dönüşürken kültürel çoğulculuk kaybolmakta, insanlar

benzer ürün ve markaların tüketicisi zombiler haline dönüş-türülmektedir. İnsanlığı yüz-lerce yılda oluşturduğu kadim kültürler, değerler ve yaşam tarzları yok edilmektedir. Dayatılan yaşam tarzları karşısında insanlar çaresiz kalmakta, adeta kültürel bir kıyım bütün dünyada yaşanmaktadır.

Adem'in çocukları olan bizler yitip cennetimizin misalini dünyada kurmak için "içimizde bizi iyiliğe çağıran meleğin sesine daha çok kulak vermemeliyiz." Bu ses bizleri hakikat

arayıcılarının, bilgelerin yoluna ileterek aradığımız insani masumiyet ve mutluluğu bize taşıyacaktır. Evrensel ahlaki değerler ve etik bizleri bu geleceğe taşımak için biricik azıklarımızdır. Sürdürülebilir bir sosyal-kültürel-eko sistemi insan aklı ve vicdanı ile inşa edebiliriz.

İnsan isyan ve barış, korku ve umut, imha ve inşa arasındaki bu serüveninde kendisine yakışanı yapmalı adalet, barış, kardeşlik ve hakça paylaşımdan yana tavrını koymalıdır. Birimizin varlığı diğerinin varlığı üzerinedir. Evrende yaşanabilir tek yer olan mavi gezegenimizi sürdürülebilir bir dünya kılabilmek için çalışmaya değer. Bu dünya bizim, çocuklarımızın ve birlikte paylaştığımız diğer canların ortak mekânıdır. Sürdürülebilir bir gelecek için insan olarak ahlaki ve erdemli olmaya muhtacız, bunu aşk ile yaparsak hayata keyfiyet, bir birimizi de mutluluk ve huzur katarız. İnsana yakışanda budur.

